

ver brugt tid til at tale om, hvad der er elevens faglige styrker, motivation, lyst og ambition. Det duer ikke, når ikke der følger en samtale med, når det bare bliver til et it-format, som skal udfyldes, en skriftlighed, som skal opfyldes, ikke en samtale, ikke en dialog.

Statens styring, sådan som vi ser den, har vi tidligere været inde på. Der er en lang række perspektiver, som jeg vil henviser til i vores bemærkninger under L 101. Jeg vil blot sige det, som måske er noget af det mest tankevækkende: at den her Venstremetode med at pålægge kommunerne en bestemt metode ser vi ikke kun her. Den ser vi faktisk der, hvor alle Venstreministre er i sving. Den lægger bånd på kommunen og udtyder det lokale demokrati.

(Kort bemærkning).

Tina Nedergaard (V):

Jeg er i hvert fald nødt til at præcisere, at lovforslaget ikke lægger op til en prioritering mellem de forskellige og flerartede hensyn, der er i formålsparagraffen. Det vil jeg gerne slå fast. Det ændrer ikke på, at vi i Venstre også tillægger fagligheden stor betydning. Ligesom vi gjorde det før ændringerne i formålsparagraffen, så gør vi det fortsat efter ændringerne i formålsparagraffen. Men der er altså ingen prioritering i formålsparagraffen.

Fru Margrethe Vestager efterspørger, hvad der er blevet af medbestemmelsen. Elevernes medbestemmelse er bare blevet en deltagelse. Der vil jeg bare lige præcisere, at man ikke kan have et medansvar, sådan som det er præciseret i formålsparagraffen, uden at have medbestemmelse. Det er jo ligesom ikke meningen at have et ansvar uden at have medbestemmelse. Så derfor har vi simpelt hen bare forenklet det og forfinet det i forhold til den gældende formålsparagraf på det område.

Men det, der virkelig får mig op af stolen, er min meget store interesse for, hvordan fru Margrethe Vestager overhovedet kan vide noget om, hvilken dialog forligspartierne har haft med andre aktører, og i så fald, fra hvem hun har disse informationer om, hvordan det her forlig er blevet til, for det gør fru Margrethe Vestager en hel del ud af i sin ordførertale.

(Kort bemærkning).

Margrethe Vestager (RV):

Man kan i hvert fald sige, at det virker meget interessant, hvad det er for en dialog, der er mellem forligspartierne. Nu siger fru Tina Neder-

gaard, at der ikke er nogen prioritering, og vi har lige hørt Dansk Folkepartis ordfører sige her fra Folketingets talerstol, at der er en klar prioritering. Det må man vel dog tillægge en vis værdi.

Jeg så også, at der var et møde i forligskredsen her nede bag rækkerne. Den konservative ordfører kunne ikke deltage, for hun var nemlig på talerstolen. Det tyder jo på, at dialogen i forligskredsen ikke har det for godt.

Det andet er det her med, at det ikke rigtig betyder noget med ordene. Altså, medbestemmelse er bare blevet til deltagelse. Det er ligesom underforstået: I må bare finde jer i, at I ikke kan regne med, at det betyder noget, det er ligesom bare det samme.

Det synes jeg godt nok er politikens ulidelige lethed, når det bliver på den måde. Og hvis man mener, at man har haft en dialog, så synes jeg, det er betegnende, at en af folkeskolens væsentlige parter, som har fået stor ros for kvaliteten af det indspil, man har givet til debatten, end ikke har oplevet at få en tilbagemelding om de redskaber, man har forsøgt at komme i kontakt med forligspartierne om. Det er da et eller andet sted tankevækkende, at man ikke vil diskutere de forslag.

(Kort bemærkning).

Tina Nedergaard (V):

Jeg er fortsat interesseret i at høre, hvilken dialog fru Margrethe Vestager så kraftigt efterspørger, og som skulle have været mellem forligspartierne og andre aktører. Dialogen mellem forligspartierne behøver fru Margrethe Vestager slet ikke bekymre sig om, den skal vi nok tage os af både her i salen og andetsteds.

Det, jeg gerne præcisere yderligere, er, at jeg ikke sagde, at medbestemmelse er ligegyldigt, at ord er ligegyldige, og at det nu bare er blevet en deltagelse. Nej, jeg sagde, at medbestemmelse forudsættes som en del af medansvar. Vi har skrevet medansvar, netop fordi det er bredere, det kræver mere. Det er ikke bare det, at man har en medbestemmelse, nej, man har også et ansvar. Det kræver faktisk, at andre er nødt til at lytte til en, for når man tager et ansvar, er der også en forpligtelse fra anden side til at lytte til en.

Men jeg interesserer mig fortsat meget for den her manglende dialog, som fru Margrethe Vestager med så stor sikkerhed kan sige fra Folketingets talerstol ikke har fundet sted, og at det